EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.11.2010
KOM(2010) 673 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis – Fem skridt hen imod et mere sikkert EU

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis – Fem skridt hen imod et mere sikkert EU

1. DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDSMODEL: AT ARBEJDE SAMMEN OM AT GØRE EUROPA MERE SIKKER

De fleste europæere har en relativ sikker hverdag. Samtidig står vores samfund over for alvorlige sikkerhedstrusler, der vokser i omfang og bliver stadig mere raffinerede. Mange af nutidens sikkerhedsudfordringer går på tværs af grænser og sektorer. Ikke en eneste medlemsstat er i stand til at klare disse trusler alene. Det er noget, der skaber bekymring blandt borgerne og erhvervslivet. Fire ud af fem europæere ønsker, at der på EU-plan gøres en øget indsats mod organiseret kriminalitet og terrorisme[1].

Der er opnået meget for at bekæmpe de trusler, der dukker op, og derved øge sikkerheden i EU. Med Lissabontraktatens[2] ikrafttrædelse og med retningslinjerne i Stockholmprogrammet og den tilknyttede handlingsplan[3] har EU nu mulighed for at gå videre med en målrettet indsats. I den interne sikkerhedsstrategi, der blev vedtaget i begyndelsen af 2010 under det spanske formandskab[4], redegøres der for udfordringer, principper og retningslinjer for, hvordan disse problemer skal tackles inden for EU, og Kommissionen opfordres til at fremsætte forslag til foranstaltninger for at gennemføre strategien. Denne meddelelse - strategien for EU's interne sikkerhed i praksis - bygger derfor på, hvad medlemsstaterne og EU-institutionerne allerede er enedes om, og der fremsættes nu forslag om, hvordan samarbejdet over de næste fire år kan blive mere effektivt, når det drejer sig til at bekæmpe og forebygge **alvorlig og organiseret kriminalitet, terrorisme** og **it-kriminalitet** ved at styrke **forvaltningen af vores ydre grænser** og øge **modstandskraften over for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer**.

En fælles dagsorden for fælles udfordringer

EU's rolle i forbindelse med vores interne sikkerhed består af fælles politikker, lovgivning og praktisk samarbejde på områderne politisamarbejde og retligt samarbejde, grænseforvaltning samt krisestyring. I bestræbelserne for at nå vores mål på sikkerhedsområdet er bidragene fra såvel EU's interne som eksterne politikker vigtige.

I strategien for EU's indre sikkerhed i praksis fremsættes der derfor forslag til en fælles dagsorden for medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Rådet og agenturerne

---

1 Eurobarometerundersøgelse 71.

2 Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten).

3 Stockholmprogrammet: et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse (rådsdokument 17024/09). Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet (KOM(2010) 171). Stockholmprogrammet er EU's program for retlige og indre anliggender i tidsrummet 2010-2014.

4 Rådsdokument 5842/2/2010: En strategi for den indre sikkerhed for Den Europæiske Union: Mod en europæisk sikkerhedsmodel.

m.fl., bl.a. civilsamfundet og de lokale myndigheder. Denne dagsorden bør støttes af EU's sikkerhedsindustri, hvor producenter og tjenesteydere arbejder tæt sammen med slutbrugerne. Vores fælles indsats for at tage vores tids sikkerhedsmæssige udfordringer op vil også være med til at styrke og udvikle den europæiske model for en social markedsøkonomi, der blev fremsat forslag om i Europa 2020-strategien.

Sikkerhedspolitikker baseret på fælles værdier

Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis og de redskaber og foranstaltninger, der anvendes til at gennemføre den, skal være baseret på fælles værdier, herunder retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende rettigheder som fastsat i **Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder**[5]. Solidaritet skal være kendetegnende for vores tilgang til krisestyring. Vores politikker til bekæmpelse af terrorisme bør stå i forhold til udfordringernes størrelse og lægge vægt på at forebygge mulige fremtidige angreb. Når det gøres lettere at håndhæve lovgivningen i EU ved hjælp af informationsudveksling, er det nødvendigt, at vi beskytter den enkeltes privatliv og dennes grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger.

Intern sikkerhed med et globalt perspektiv

Der kan ikke opnås intern sikkerhed ved at isolere sig fra resten af verden, og det er derfor vigtigt at sikre, at de interne og eksterne aspekter af EU's sikkerhed er sammenhængende og supplerer hinanden. Værdier og prioriteringer i den interne sikkerhedsstrategi, herunder vores løfte om at fremme menneskerettighederne, demokrati, fred og stabilitet i vores nabolande og globalt, er en integreret del af fremgangsmåden i den europæiske sikkerhedsstrategi[6]. Som det erkendes i strategien, er relationerne med vores partnere, navnlig USA, af afgørende betydning i forbindelse med bekæmpelse af alvorlig og organiseret kriminalitet og terrorisme.

Sikkerhed bør integreres i alle relevante strategiske partnerskaber, og der bør tages hensyn hertil i dialogen med vores partnere ved programmeringen af EU's finansiering inden for rammerne af partnerskabsaftaler. Derudover bør sikkerhedsrelaterede prioriteringer navnlig indgå som en del af den politiske dialog med tredjelande og regionale organisationer, når det er hensigtsmæssigt og relevant for at bekæmpe en lang række trusler såsom menneskehandel, narkotikahandel og terrorisme. EU vil desuden lægge særlig vægt på tredjelande og regioner, der kan have brug for støtte og ekspertise fra EU og medlemsstaterne af hensyn til ikke blot den eksterne sikkerhed, men også den interne. Med EU-Udenrigstjenesten vil det blive muligt at integrere yderligere foranstaltninger og ekspertise ved brug af medlemsstaternes, Rådets og Kommissionens kvalifikationer og viden. EU's delegationer, navnlig i prioriterede lande, bør omfatte sikkerhedseksperter, bl.a. Europol-forbindelsesofficerer eller forbindelsesretsembedsmænd[7]. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten vil definere, hvad der udgør hensigtsmæssige ansvarsområder og funktioner for disse eksperter.

---

5 Strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (KOM(2010) 573).

6 "Sikkerhedsstrategien for Europa: Et sikkert Europa i en bedre verden" blev vedtaget i 2003 og revideret i 2008.

7 Jf. Rådets afgørelse 2009/426/RIA vedrørende Eurojust, der skal gennemføres inden juni 2011.

2. FEM STRATEGISKE MÅL FOR INTERN SIKKERHED

I denne meddelelse indkredses de vigtigste udfordringer for EU's sikkerhed de kommende år. Der foreslås fem strategiske mål og en række specifikke foranstaltninger i tidsrummet 2010-2014, som sammen med de igangværende bestræbelser og initiativer vil bidrage til at gøre EU mere sikker.

Alvorlig og organiseret kriminalitet kan have forskellige former: menneskehandel, narkotika- og våbenhandel, hvidvaskning af penge og ulovlig afsendelse og dumpning af affald i og uden for Europa. Tilsyneladende småforbrydelser såsom indbrud og biltyveri, salg af forfalskede og farlige varer og omrejsende banders hærgen er ofte lokale tegn på globale kriminelle netværk. Disse forbrydelser kræver en fælles indsats på EU-plan. Det samme gælder for **terrorisme**: vores samfund er fortsat udsatte, når det drejer sig om den type angreb, som man oplevede i Madrid i 2004 og i London i 2005, da offentlige transportmidler blev bombet. Vi er nødt til at arbejde hårdere og tættere sammen for at forhindre nye angreb.

En anden type trussel, der er dukket op, er **it-kriminalitet**. EU er et af nøglemålene for it-kriminalitet på grund af dets avancerede internetinfrastruktur, det høje antal brugere og dets internetbaserede økonomi og betalingssystemer. Borgere, erhvervsliv, regeringer og kritisk infrastruktur skal beskyttes bedre mod kriminelle, der drager fordel af moderne teknologi. **Grænsesikkerheden** kræver desuden en mere sammenhængende indsats. Med fælles ydre grænser er det nødvendigt, at smugling og andre illegale aktiviteter på tværs af grænserne bekæmpes målrettet på EU-plan. En effektiv kontrol af EU's ydre grænser er derfor af afgørende betydning for området med fri bevægelighed.

I de senere år har vi desuden set en stigning i hyppigheden og omfanget af naturkatastrofer og menneskeskabte **katastrofer** i Europa og dets umiddelbare nabolande. Det har vist, at der er behov for en stærkere, mere sammenhængende og bedre integreret europæisk krise- og katastrofeberedskabskapacitet samt for at gennemføre eksisterende strategier og lovgivning på det forebyggende område.

MÅLSÆTNING 1: Svække internationale kriminelle netværk

Trods det stigende samarbejde mellem de retshåndhævende og de dømmende myndigheder både inden for og mellem medlemsstaterne er internationale kriminelle netværk forsat meget aktive og tjener stort på af kriminelle aktiviteter. Sammen med korruption og intimidering af lokalbefolkningen og myndighederne anvendes dette udbytte ofte til at trænge ind i økonomien og underminere offentlighedens tillid.

For at forhindre det er det derfor nødvendigt at svække kriminelle netværk og bekæmpe det finansielle incitament, der driver dem. Med henblik herpå bør den praktiske retshåndhævelse styrkes. Myndigheder på tværs af alle sektorer og på forskellige niveauer bør arbejde sammen for at beskytte økonomien, og udbytte af kriminelle aktiviteter bør effektivt opspores og beslaglægges. Vi er desuden nødt til, når det er nødvendigt, at fjerne de hindringer, som de forskellige nationale fremgangsmåder skaber, ved hjælp af lovgivning om retligt samarbejde

for at styrke den gensidige anerkendelse og fælles definitioner af straffeovertrædelser og minimumsstraffe i straffesager[8].

Foranstaltning 1: Indkredse og nedbryde kriminelle netværk

For at indkredse og nedbryde kriminelle netværk er det vigtigt at forstå, hvordan netværkenes medlemmer opererer og finansieres.

Kommissionen vil derfor i 2011 fremsætte forslag til EU-forskrifter om indsamling af **PNR-oplysninger** (Passenger Name Records) om passagerer på fly, der ankommer eller forlader EU's område. Medlemsstaternes myndigheder vil analysere oplysningerne for at forhindre og retsforfølge terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet.

For at kunne afsløre, om finansielle midler stammer fra kriminelle aktiviteter, og hvor de føres hen, er det nødvendigt med oplysninger om virksomhedsejere samt de konti, de finansielle midler passerer igennem. I praksis er det svært for de retshåndhævende og de dømmende myndigheder, de administrative efterforskningsorganer såsom OLAF og fagfolk i den private sektor at indhente disse oplysninger. EU bør derfor i 2013 i lyset af dets drøftelser med sine internationale partnere i Den Finansielle Aktionsgruppe revidere **EU-retten om hvidvaskning af penge** for at skabe større gennemsigtighed omkring juridiske personer og retlige ordninger. For at hjælpe med at opspore kriminelle midlers bevægelser har nogle medlemsstater etableret et centralt register over bankkonti. For at sikre den bedst mulige udnyttelse af sådanne registre til retshåndhævelse vil Kommissionen i 2012 afstikke retningslinjer. For at de retshåndhævende og de dømmende myndigheder effektivt kan efterforske strafbare finansielle transaktioner, bør de have det nødvendige udstyr og være uddannet til at indsamle, analysere og eventuelt udveksle oplysninger, idet de fuldt ud udnytter de nationale ekspertisecentre af strafbare finansielle transaktioner og Det Europæiske Politiakademis (CEPOL) uddannelsesprogrammer. Kommissionen vil stille forslag til en strategi på området i 2012.

Det forhold, at kriminelle netværk er internationale, kræver desuden flere **fælles operationer**, der involverer politi, toldmyndigheder, grænsevagter og retsmyndighederne i forskellige medlemsstater, som skal arbejde side om side med Eurojust, Europol og OLAF. Sådanne operationer, herunder **fælles efterforskningshold**[9], bør iværksættes – om nødvendigt med kort frist – med fuld støtte fra Kommissionen i overensstemmelse med de prioriteringer, strategiske mål og planer, som Rådet har fastsat på grundlag af relevante trusselsanalyser[10].

Kommissionen og medlemsstaterne bør desuden fortsat arbejde på at sikre en effektiv gennemførelse af **den europæiske arrestordre** og rapportere herom, herunder om virkningerne heraf for de grundlæggende rettigheder.

---

8 De nylige forslag til direktiver om menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn og it-kriminalitet udgør et første vigtigt skridt i den retning. I artikel 83, stk. 1, i EUF-traktaten opremses følgende alvorlige forbrydelser: terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet.

9 Artikel 88, stk. 2, litra b), i EUF-traktaten og Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

10 Rådets konklusioner 15358/10 om fastlæggelse og gennemførelse af en EU-politikcyklus for organiseret og grov international kriminalitet.

Foranstaltning 2: Beskytte økonomien mod kriminel infiltration

Kriminelle netværk er afhængige af korruption for at investere deres udbytte i den lovlige økonomi, hvorved tilliden til offentlige institutioner og det økonomiske system undermineres. Det er meget vigtigt at bevare den politiske vilje til at bekæmpe korruption. Det er derfor nødvendigt med en indsats på EU-plan og med udveksling af bedste praksis, og Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag til, hvordan det er muligt at overvåge og bistå **medlemsstaternes indsats for at bekæmpe korruption**.

For at beskytte økonomien mod kriminelle netværks infiltration bør der udvikles strategier, der involverer de myndigheder og tilsynsorganer, der er ansvarlige for bevillingen af licenser, tilladelser, kontrakter om offentlige indkøb og statsstøtte (den **"administrative tilgang"**). Kommissionen vil yde medlemsstaterne praktisk støtte ved i 2011 at oprette et net af nationale kontaktpunkter, der skal udvikle bedste praksis, og sponsorere pilotprojekter vedrørende praktiske problemer.

Forfalskede varer giver et stort udbytte for grupper, der giver sig af med organiseret kriminalitet, fordrejer det indre marked, underminerer europæisk erhvervsliv og sætter EU-borgernes helbred og sikkerhed på spil. Kommissionen vil derfor i forbindelse med den kommende handlingsplan mod forfalskning og piratkopiering tage alle nødvendige initiativer til at sikre en mere effektiv **håndhævelse af intellektuel ejendomsret**. I mellemtiden bør medlemsstaternes toldmyndigheder og Kommissionen tilpasse lovgivningen, når det nødvendigt, oprette kontaktpunkter inden for de nationale toldmyndigheder og udveksle oplysninger om bedste praksis for at bekæmpe salget af forfalskede varer på internettet.

Foranstaltning 3: Konfiskere udbyttet af kriminelle aktiviteter

For at bekæmpe de kriminelle netværks finansielle incitament skal medlemsstaterne gøre alt, hvad de kan, for at beslaglægge, indefryse, forvalte og konfiskere udbyttet af kriminelle aktiviteter.

Med henblik herpå vil Kommissionen i 2011 fremsætte forslag til **lovgivning** med henblik på at styrke de EU-retlige forskrifter[11] vedrørende **konfiskation**, navnlig for i højere grad at gøre det muligt at foretage konfiskation hos tredjepart[12] og udvidet konfiskation[13] og at fremme den gensidige anerkendelse mellem medlemsstaterne af kendelser om konfiskation, der er afsagt, uden at det sker på grundlag af domfældelse[14].

Medlemsstaterne skal[15] inden 2014 **oprette kontorer for inddrivelse af aktiver**, som har de nødvendige ressourcer og beføjelser, og hvis personale har den nødvendige uddannelse, og som kan udveksle oplysninger. Kommissionen vil inden 2013 fastsætte fælles indikatorer,

---

11 Rammeafgørelse 2001/500/RIA om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

12 Konfiskation hos tredjepart omfatter konfiskation af aktiver, som en person, der er genstand for en efterforskning eller er dømt, har overført til tredjepart.

13 Udvidet konfiskation er muligheden for at konfiskere aktiver ud over det direkte udbytte af kriminalitet, således at det ikke er nødvendigt at etablere en forbindelse mellem et udbytte, der er mistanke om stammer fra kriminelle aktiviteter, og en specifik kriminel adfærd.

14 Procedurer, der ikke gennemføres på grundlag af domsfældelse, gør det muligt at indefryse og konfiskere aktiver, uanset om ejeren allerede tidligere er idømt en strafferetlig dom.

15 I henhold til Rådets afgørelse 2007/845/RIA kræves det, at hver medlemsstat opretter mindst ét kontor for inddrivelse af aktiver på sit område.

som medlemsstaterne skal anvende til at evaluere disse kontorers resultater. Derudover skal medlemsstaterne inden 2014 iværksætte de nødvendige institutionelle ordninger, f.eks. ved at oprette kontorer for forvaltning af aktiver, for at sikre, at indefrosne aktiver ikke mister deres værdi, før de til sidst konfiskeres. Parallelt hermed vil Kommissionen i 2013 fremlægge retningslinjer for bedste praksis for at undgå, at kriminelle grupper igen får fat i konfiskerede aktiver.

MÅLSÆTNING 2: Forebygge terrorisme og tage fat på problemet med radikalisering og rekruttering

Terrortruslen er fortsat stor og udvikler sig hele tiden[16]. Terrororganisationer tilpasser og fornyer sig, således som det blev demonstreret ved angrebene i Mumbai i 2008, forsøget på at angribe et fly på vej fra Amsterdam til Detroit juledag 2009 og de planer, der for nylig blev afsløret, og som påvirker adskillige medlemsstater. Truslerne kommer nu både fra organiserede terrorgrupper og fra isolerede terrorister (såkaldte "lone wolves"), som er blevet radikaliseret af ekstremistisk propaganda og har kunnet finde instruktioner på nettet. Det er nødvendigt, at vores indsats for at bekæmpe terrorisme ved hjælp af en sammenhængende strategi på EU-plan, der også omfatter forebyggende foranstaltninger, udvikler sig, så vi fortsat er et skridt foran terroristerne[17]. EU bør desuden fortsat udpege kritisk infrastruktur og iværksætte planer for at beskytte disse aktiver, bl.a. transporttjenester og energiproduktion og -transmission, som er vigtige for, at samfundet og økonomien kan fungere[18].

Det er først og fremmest medlemsstaterne, der via en koordineret og effektiv indsats med fuld støtte fra Kommissionen og bistået af EU's antiterrorkoordinator, har en vigtig rolle at spille for at nå dette mål.

Foranstaltning: 1 Inddragelse af befolkningen for at forhindre radikalisering og rekruttering

Det er lettest at dæmme op for radikalisering, som kan føre til terrorhandlinger, tættest muligt på de mest påvirkelige personer i de befolkningsgrupper, der er mest berørt heraf. Det kræver et tæt samarbejde med de lokale myndigheder og civilsamfundet og inddragelse af de vigtigste grupper i de berørte befolkningsgrupper. Hovedindsatsen mod radikalisering og rekruttering ligger – og bør fortsat ligge – i medlemsstaterne.

En række medlemsstater er ved at udarbejde forslag til praksis, og i visse byer i EU har man udviklet tiltag, der tager udgangspunkt i lokalsamfundet, og forebyggende strategier. Disse initiativer har ofte været vellykkede, og Kommissionen vil fortsat yde sin støtte til at fremme udvekslingen af sådanne erfaringer[19].

---

16 For de seneste tal henvises til Europols rapport fra 2010 "Terrorism Situation and Trend" (TESAT).

17 I Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi (rådsdokument 14469/4/05) fra november 2005 fastsættes en strategi bestående af fire søjler: forebygge, beskytte, forfølge og reagere. For en mere detaljeret redegørelse henvises til "EU's terrorbekæmpelsespolitik: vigtigste resultater og fremtidige udfordringer" (KOM(2010) 386).

18 Direktiv 2008/114/EF om europæisk kritisk infrastruktur, som er en del af det bredere europæiske program til beskyttelse af kritisk infrastruktur, hvis anvendelsesområde går videre end til beskyttelse mod terrortrusler.

19 Som en del af EU's strategi til bekæmpelse af radikalisering og rekruttering til terrorisme (CS/2008/15175) har Kommissionen støttet forskning og etablering af det europæiske netværk af eksperter inden for radikalisering, som skal undersøge problemet med radikalisering og rekruttering og

For det første vil Kommissionen i 2011 i samarbejde med Regionsudvalget fremme oprettelsen af et **EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikalisering**, som skal understøttes af et onlineforum og konferencer på EU-plan, med henblik på at indsamle erfaringer, viden og god praksis for at skabe større bevidsthed om radikaliserings- og kommunikationsteknikker og derved dæmme op for udbredelsen af idéer til terrorisme. Nettet vil komme til at bestå af politiske beslutningstagere, retshåndhævende myndigheder og sikkerhedsmyndigheder, anklagere, lokale myndigheder, akademikere, eksperter på området og organisationer i civilsamfundet, herunder grupper af ofre. Medlemsstaterne skal bruge de idéer, der skabes via netværket, til at oprette fysiske og virtuelle fora for åbne debatter, der er med til at fremme troværdige rollemodeller og giver meningsdannere mulighed for at komme med positive budskaber som alternativ til idéerne til terrorisme. Kommissionen vil desuden støtte det arbejde, organisationer i civilsamfundet gør, når de udstiller, oversætter og gør op med voldelig ekstremistisk propaganda på internettet.

For det andet vil Kommissionen i 2012 afholde **en ministerkonference** om forebyggelse af radikalisering og rekruttering, hvor medlemsstaterne vil få lejlighed til at præsentere eksempler på vellykkede tiltag for at dæmme op for ekstremistisk ideologi.

For det tredje vil Kommissionen i lyset af disse initiativer og drøftelser udarbejde en **håndbog over foranstaltninger og erfaringer** med henblik på at støtte medlemsstaternes indsats lige fra tidlig forebyggelse af radikalisering til opdæmning af rekrutteringen og for at få involverede til at opgive terrorisme og blive resocialiseret.

Foranstaltning 2: Afskære terroristernes adgang til finansiering og materiel og følge deres transaktioner

Kommissionen vil i 2011 overveje at afstikke en ramme for administrative foranstaltninger i medfør af traktatens artikel 75, hvad angår indefrysning af aktiver, for at forhindre og bekæmpe terrorisme og tilknyttede aktiviteter. Det er nødvendigt at prioritere gennemførelsen ved hjælp af både retlige og andre tiltag af EU's handlingsplaner for at forhindre adgangen til sprængstoffer (2008) og til kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare stoffer (2009). Dette omfatter vedtagelse af en forordning, som Kommissionen fremsatte forslag til i 2010, og som begrænser den almindelige adgang til kemiske prækursorer, der anvendes til fremstilling af sprængstoffer. Det indebærer desuden etablering af et europæisk netværk af retshåndhævende enheder, der er specialiseret inden for kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare stoffer, for derved at sikre, at medlemsstaterne i deres nationale planlægning tager hensyn til de risici, disse stoffer medfører. Desuden skal Europol med henblik på retshåndhævelse oprette et system for tidlig varsling i forbindelse med uheld med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare stoffer. Disse foranstaltninger kræver et tæt samarbejde med medlemsstaterne og bør også involvere offentlig-private partnerskaber, når det er hensigtsmæssigt. For at mindske risikoen for, at terrororganisationer og stater får adgang til disse stoffer, som kan anvendes til at fremstille sprængstoffer og masseødelæggelsesvåben (biologiske, kemiske eller nukleare) bør EU styrke ordningen for kontrol med udførslen af produkter med dobbelt anvendelse og håndhævelsen heraf ved EU's grænser og internationalt.

---

projekter gennemført af medlemsstaterne vedrørende f.eks. nærpoliti, kommunikation og radikalisering i fængsler, og den har ydet ca. 5 mio. EUR til projekter på vegne af ofre og støtter nettet af foreninger for ofre for terrorisme.

Efter undertegnelsen af aftalen om programmet til sporing af finansiering af terrorisme med USA vil Kommissionen i 2011 **udarbejde en strategi for EU for at udtrække og analysere de oplysninger om finansielle transaktioner**, der findes på dens eget område.

Foranstaltning 3: Beskytte transportvejene

Kommissionen vil udvikle EU-ordningen for luftfarts- og søfartssikkerheden, der er baseret på en løbende vurdering af trusler og risici. Den vil tage hensyn til fremskridtene inden for sikkerhedsforskningsteknikker og –teknologier ved brug af EU-programmer såsom Galileo og GMES[20]-initiativet vedrørende europæisk jordobservation. Det tilstræbes at sikre offentlighedens accept ved at søge at opnå en bedre balance mellem det højst mulige sikkerhedsniveau og rejsekomfort, omkostningskontrol og beskyttelse af privatlivets fred og sundheden. Der vil blive lagt vægt på en fortsat styrkelse af kontrollen og håndhævelsen af reglerne, herunder overvågning af fragttransporter. Det er vigtigt med et internationalt samarbejde, som kan være med til at fremme forbedrede sikkerhedsstandarder verden over, samtidig med at det sikrer en effektiv anvendelse af ressourcerne og en begrænsning af unødvendige overlappende sikkerhedskontroller.

Det er muligt og berettiget at anvende en mere aktiv europæisk strategi, hvad angår det brede og komplekse område **transportsikkerhed til lands**, navnlig sikkerheden ved passager-transport[21]. Kommissionen har til hensigt at udvide den eksisterende indsats vedrørende transportsikkerheden i byer, således at den kommer til at omfatte a) lokal- og regionaltog og b) højhastighedstog, herunder tilknyttet infrastruktur. Af hensyn til nærhedsprincippet og på grund af manglende sammenlignelige organisationer som Den Internationale Søfarts-organisation og Organisationen for International Civil Luftfart, som kunne kræve en koordineret europæisk politik, har aktiviteterne på EU-plan hidtil været begrænset til udveksling af oplysninger og bedste praksis. Kommissionen finder, at det som et første skridt hen imod en øget indsats ville være nyttigt at undersøge mulighederne for at oprette et stående udvalg vedrørende transportsikkerheden til lands, som ledes af Kommissionen og involverer eksperter inden for transport og retshåndhævelse, og et forum til udveksling af synspunkter med offentlige og private aktører, idet der tages hensyn til tidligere erfaringer med luftfarts- og søfartssikkerheden. I lyset af de seneste begivenheder er det igangværende arbejde med at forbedre og styrke procedurerne for overvågning af luftgods i transit fra tredjelande blevet fremskyndet.

Problemerne i forbindelse med transportsikkerhed vil blive behandlet nærmere i en meddelelse om transportsikkerhedspolitik, der vil blive udsendt i 2011.

MÅLSÆTNING 3: Øge sikkerhedsniveauet for borgere og virksomheder i cyberspace

Sikkerheden i forbindelse med it-netværk er en væsentlig forudsætning for et velfungerende informationssamfund. Det erkendes i den nyligt offentliggjorte digitale dagsorden for Europa[22], hvori der tages fat på problemer i forbindelse med it-kriminalitet, it-sikkerhed, et mere sikkert internet og privatlivets fred. Den hurtige udvikling og anvendelse af ny

[20] GMES står for Global Monitoring for Environment and Security (global miljø- og sikkerhedsovervågning)

[21] Det Europæiske Råd, marts 2004, erklæring om bekæmpelse af terrorisme.

[22] KOM(2010) 245.

informationsteknologi har også skabt nye former for kriminelle aktiviteter. It-kriminalitet er et globalt fænomen, der forårsager betydelige skader på EU's indre marked. Selv om selve internettets struktur ikke har nogen grænser, stopper domstolenes kompetence til at retsforfølge it-kriminalitet ved de nationale grænser. Det er nødvendigt, at medlemsstaterne koordinerer deres indsats på EU-plan. Europols "High Tech Crime Centre" spiller allerede en væsentlig rolle, hvad angår koordinering af retshåndhævelsen, men der er behov for en yderligere indsats.

Foranstaltning 1: Opbygge kapacitet inden for retshåndhævelse og retsvæsenet

I 2013 vil EU inden for rammerne af eksisterende strukturer oprette **et center for it-kriminalitet**, hvorigennem medlemsstaterne og EU-institutionerne vil kunne opbygge operationel og analytisk kapacitet til efterforskninger og samarbejde med internationale partnere[23]. Via centret skal evalueringen og overvågningen af eksisterende forebyggende og efterforskningsmæssige foranstaltninger forbedres, og udviklingen af uddannelses- og bevidstgørelsesforanstaltninger for de retshåndhævende myndigheder og retsvæsenet støttes, og der skal indledes et samarbejde med Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og skabes kontakt til et netværk af nationale/statslige it-udrykningshold (Computer Emergency Response Teams (CERT)). Centret for it-kriminalitet skal være det centrale sted for bekæmpelse af it-kriminalitet i EU.

På nationalt plan bør medlemsstaterne sikre fælles standarder for efterforskning og retsforfølgning af it-kriminalitet for politi, dommere, anklagere og retsmedicinske efterforskere. Medlemsstaterne opfordres til inden 2013 sammen med Eurojust, CEPOL og Europol at udvikle deres bevidstgørelses- og uddannelseskapacitet, hvad angår national it-kriminalitet, og at oprette ekspertisecentre på nationalt plan eller i partnerskab med andre medlemsstater. Disse centre skal arbejde tæt sammen med den akademiske verden og erhvervslivet.

Foranstaltning 2: Arbejde sammen med erhvervslivet med henblik på at aktivere og beskytte borgerne

Alle medlemsstater skal sikre, at det er let for befolkningen at **anmelde tilfælde af it-kriminalitet**. Disse oplysninger skal, når de er blevet evalueret, anvendes i den nationale og eventuelt den europæiske platform for varsling af it-kriminalitet. Ved at bygge videre på det værdifulde arbejde, der er udført inden for rammerne af programmet for et sikrere internet, bør medlemsstaterne desuden sikre, at borgerne har let adgang til vejledning vedrørende internettrusler og de grundlæggende forholdsregler, det er nødvendigt at træffe. Befolkningen skal bl.a. informeres om, hvordan de kan beskytte privatlivets fred online, afsløre og gøre opmærksom på tvivlsomme henvendelser på nettet, udstyre deres computere med de grundlæggende antivirusprogrammer og firewalls, forvalte passwords og afsløre phishing, pharming og andre typer angreb. Kommissionen vil i 2013 oprette en central realtidspool med de ressourcer og den praksis, som medlemsstaterne og erhvervslivet deler.

Samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor skal også styrkes på EU-plan via det europæiske offentlig-private partnerskab for en robust ikt-infrastruktur (EP3R). Inden for disse rammer bør innovative foranstaltninger og instrumenter til forbedring af sikkerheden,

[23] Kommissionen vil i 2011 færdiggøre en feasibility-undersøgelse vedrørende centret.

herunder sikkerheden for kritisk infrastruktur, og nettets og informationsinfrastrukturens robusthed videreudvikles. EP3R bør desuden involvere internationale partnere for at styrke den globale risikostyring af it-netværk.

Der bør gribes ind over for ulovligt indhold på internettet – herunder opfordringer til terrorisme – ved hjælp af retningslinjer for samarbejde, der er baseret på procedurer for fjernelse af dette indhold, som Kommissionen har planlagt at udvikle sammen med internetudbydere, retshåndhævende myndigheder og nonprofitorganisationer i 2011. For at fremme kontakten og interaktionen mellem disse parter vil Kommissionen fremme brugen af den internetbaserede platform "Contact Initiative against Cybercrime for Industry and Law Enforcement".

Foranstaltning 3: Forbedre kapaciteten til at tackle internetangreb

Der skal træffes en række foranstaltninger for at forbedre forebyggelsen, afsløringen og den hurtige reaktion i tilfælde af forsøg på at angribe eller lamme informationssystemer. For det første bør hver medlemsstat og EU-institutionerne i 2012 have et velfungerende **CERT** (it-udrykningshold). Det er vigtigt, at alle CERT'er, når de er oprettet, og de retshåndhævende myndigheder samarbejder om at forebygge og reagere på angreb. For det andet bør medlemsstaterne fra 2012 netværke med deres nationale CERT'er for at øge EU's beredskab. Denne aktivitet vil også være vigtig for med støtte fra Kommissionen og ENISA, i 2013 at udvikle et europæisk informationsudvekslings- og varslingssystem (EISAS) for den brede offentlighed og oprette et netværk af kontaktpunkter mellem relevante organer og medlemsstaterne. For det tredje bør medlemsstaterne sammen med ENISA udarbejde nationale beredskabsplaner og gennemføre regelmæssige øvelser på nationalt plan og EU-plan vedrørende it-alarm- og katastrofeberedskab. ENISA vil overordnet støtte disse foranstaltninger med henblik på at øge standarderne for CERT'er i EU.

MÅLSÆTNING 4: Styrke sikkerheden via grænseforvaltning

Med Lissabontraktatens ikrafttrædelse kan EU i højere grad udnytte synergierne mellem grænseforvaltningsstrategierne for personer og varer med henblik på solidaritet og ansvarsdeling[24]. Hvad angår personers frie bevægelighed, kan EU behandle styring af migrationen og bekæmpelse af kriminalitet som to målsætninger for den integrerede grænseforvaltningsstrategi. Den er baseret på tre strategiske forhold.

- Øget brug af ny teknologi til grænsekontrol (anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), Visuminformationssystemet (VIS), ind- og udrejsesystemet og programmet for registrerede rejsende).

- Øget brug af ny teknologi til grænseovervågning (det europæiske grænseover-vågningssystem, EUROSUR) med støtte fra GMES-sikkerhedstjenesterne og gradvis oprettelse af en fælles ramme for informationsudveksling for EU's maritime område[25].

[24] EUF-traktatens artikel 80.

[25] Kommissionens meddelelse, "Integrering af havovervågningen: En fælles ramme for informationsudveksling for EU's maritime område" (KOM(2009) 538).

- En øget koordinering mellem medlemsstaterne via Frontex.

Hvad angår varers frie bevægelighed, dannede den sikkerhedsmæssige ændring i 2005 af EF-toldkodeksen[26] grundlag for sikrere, men også mere åbne grænser for handel med ikke-mistænkelige varer. Al gods, der indføres i EU, er af sikkerhedsmæssige årsager genstand for en risikoanalyse baseret på fælles risikokriterier og –standarder. Brugen af ressourcerne er mere effektiv, fordi der fokuseres potentielt risikofyldt gods. Systemet er baseret på de økonomiske operatørers tidlige informering om varebevægelser, etablering af en fælles ramme for risikostyring samt en ordning for autoriserede økonomiske operatører, der skal anvendes på alle varer, der ind- eller udføres af EU. Disse instrumenter supplerer hinanden og skaber en overordnet arkitektur, der er ved at blive yderligere udviklet med henblik på de stadig mere sofistikerede kriminelle organisationer, som medlemsstaterne ikke kan tackle alene.

Foranstaltning 1: Fuldt ud udnytte EUROSUR's potentiale

Kommissionen vil fremlægge et lovgivningsforslag for at **etablere EUROSUR** i 2011 for derved at bidrage til den interne sikkerhed og bekæmpe kriminalitet. Medlemsstaternes myndigheder vil kunne anvende EUROSUR til at udveksle operationelle oplysninger vedrørende grænseovervågning og samarbejde med hinanden og med Frontex på taktisk, operationelt og strategisk plan[27]. EUROSUR vil anvende nye teknologier, der er udviklet via EU-finansierede forskningsprojekter og -aktiviteter såsom satellitbilleder til at afsløre og spore mål ved søgrænsen, f.eks. sporing af hurtigtgående fartøjer, der transporterer narkotika til EU.

I de senere år er der blevet iværksat to større initiativer vedrørende operationelt samarbejde ved søgrænserne – det ene vedrørende menneskehandel og menneskesmugling under Frontex og det andet vedrørende narkotikasmugling inden for rammerne af MACO-N[28] og CeCLAD-M[29]. Som en del af udviklingen af en integreret og operationel indsats ved EU's søgrænser vil EU i 2011 iværksætte et pilotprojekt ved sine sydlige og sydvestlige grænser, der involverer disse to centre, Kommissionen, Frontex og Europol. Pilotprojektet har til formål at undersøge synergierne mellem risikoanalyse og overvågningsdata på områder af fælles interesse vedrørende forskellige type trusler såsom narkotika- og menneskesmugling[30].

Foranstaltning 2: Øge Frontex' bidrag ved de ydre grænser

Frontex støder i forbindelse med sine aktiviteter på meget vigtige oplysninger om kriminelle, der er involveret i smuglernetværk. Disse oplysninger kan på nuværende tidspunkt imidlertid

---

26 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

27 Kommissionens forslag om udvikling af EUROSUR-systemet og udvikling af en fælles ramme for informationsudveksling for EU's maritime område findes i henholdsvis KOM(2008) 68 og KOM(2009) 538. En køreplan i seks faser for oprettelse af en fælles ordning for informationsudveksling blev vedtaget for nylig (KOM(2010) 584).

28 MAOC-N - Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics.

29 CeCLAD-M - Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée (center for koordinering af bekæmpelse af narkotika i Middelhavsområdet).

30 Dette projekt vil supplere andre integrerede projekter vedrørende overvågning til søs som BlueMassMed og Marsuno, som har til formål at optimere effektiviteten af overvågningen til søs i Middelhavet, Atlanterhavet og de nordeuropæiske have.

ikke anvendes til risikoanalyser eller til i højere grad at målrette fremtidige fælles operationer. Derudover når de relevante oplysninger om mistænkte kriminelle ikke frem til de kompetente nationale myndigheder eller Europol med henblik på yderligere efterforskning. Europol kan på samme måde ikke dele oplysninger fra dets analysedatabaser med andre. På grundlag af erfaringer og i lyset af EU's overordnede strategi for informationsforvaltning[31] finder Kommissionen, at hvis Frontex bliver i stand til i begrænset omfang at behandle og anvende disse oplysninger i overensstemmelse med klart definerede regler for forvaltning af personoplysninger, vil det i væsentlig grad kunne bidrage til at svække kriminelle organisationer. Det bør dog undgås, at Frontex' og Europols opgaver overlapper hinanden.

Fra 2011 vil Kommissionen med fælles input fra Frontex og Europol fremlægge en rapport ved udgangen af hvert år om specifikke forbrydelser på tværs af grænserne såsom menneskehandel, menneskesmugling og smugling af ulovlige varer. Den årlige rapport vil tjene som grundlag for at vurdere behovet for fra 2012 at gennemføre fælles operationer inden for rammerne af Frontex og mellem politimyndigheder, toldmyndigheder og andre specialiserede retshåndhævende myndigheder.

Foranstaltning 3: Fælles risikoforvaltning for varers passage af de ydre grænser

Der er i de senere år sket en betydelig udvikling på det retlige og strukturelle område for at forbedre sikkerheden i forbindelse med internationale forsyningskæder og varers passage af EU's ydre grænser. Den fælles ramme for risikoforvaltning (CRMF), der gennemføres af toldmyndighederne, indebærer en løbende screening af elektroniske handelsdata før ankomsten (og før afsendelsen) for at indkredse risikoen for sikkerhedstrusler mod EU og befolkningen i EU og træffe foranstaltninger for at dæmme op for disse risici. CRMF sikrer også, at der anvendes mere intensiv kontrol, der er målrettet mod identificerede prioriterede områder, herunder handelspolitik og finansielle risici. Dette kræver en systematisk udveksling af oplysninger om risici på EU-plan.

En udfordring de kommende år bliver at sikre en ensartet risikostyring, der giver resultater af høj kvalitet, tilknyttede risikoanalyser og en risikobaseret kontrol i alle medlemsstater. Foruden den årlige rapport om smugling af ulovlige varer, der er nævnt ovenfor vil Kommissionen foretage toldvurderinger på EU-plan for at tackle de fælles risici. Indsamlingen af oplysninger på EU-plan bør anvendes til at styrke grænsesikkerheden. For at styrke toldsikkerheden ved de ydre grænser og nå det krævede niveau herfor vil Kommissionen i 2011 arbejde på at **forbedre kapaciteten på EU-niveau til at foretage risikoanalyser og gøre en målrettet indsats**. Den vil om nødvendigt fremsætte forslag herom.

Foranstaltning 4: Forbedre samarbejdet mellem agenturer på nationalt plan

Medlemsstaterne bør ved udgangen af 2011 begynde at udvikle **fælles risikoanalyser**. Alle relevante myndigheder med en rolle på sikkerhedsområdet bør inddrages, bl.a. politi, grænsevagter og toldmyndigheder, som indkredser kritiske punkter og trusler, der går på tværs af de ydre grænser, f.eks. gentagne tilfælde af menneske- og narkotikasmugling fra samme region ved de samme grænseovergangssteder. Disse analyser bør supplere Kommissionens årsrapport om kriminalitet på tværs af grænserne og de fælles bidrag fra

[31] Oversigt over informationsstyring på området frihed, sikkerhed og retfærdighed (KOM(2010) 385).

Frontex og Europol. Kommissionen vil ved udgangen af 2010 færdiggøre en undersøgelse for at indkredse bedste praksis, hvad angår samarbejde mellem grænsevagter og toldmyndigheder, der arbejder ved EU's ydre grænser, og finde den bedste måde at videreformidle den på. I 2012 vil Kommissionen fremsætte forslag til, hvordan det er muligt at **forbedre koordineringen af den grænsekontrol**, som forskellige nationale myndigheder gennemfører (politi, grænsevagter og toldmyndigheder). Derudover vil Kommissionen i 2014 sammen med Frontex, Europol og Det Europæiske Asylstøttekontor, fastsætte minimums-standarder for bedste praksis, hvad angår samarbejdet mellem agenturer. De skal navnlig anvendes til fælles risikoanalyser, fælles efterforskning, fælles operationer og udveksling af efterretningsoplysninger.

MÅLSÆTNING 5: Øge EU's modstandskraft over for kriser og katastrofer

EU er udsat for en lang række potentielle kriser og katastrofer, f.eks. i forbindelse med klimaforandringerne og som følge af terrorisme og it-angreb på kritisk infrastruktur, fjendtlig eller utilsigtet frigørelse af sygdomsfremkaldende agenser og patogener, pludselige udbrud af influenza og sammenbrud i infrastruktur. Disse trusler på tværs af sektorer kræver, at den langsigtede krise- og katastrofeforvaltningspraksis bliver mere effektiv og kohærent. Der kræves både solidaritet, hvad angår reaktionen på truslerne, og ansvarlighed, hvad angår forebyggelse og beredskab, idet der skal lægges vægt på en bedre risikoanalyse og –styring på EU-plan af alle potentielle farer.

Foranstaltning 1: Fuldt ud udnytte solidaritetsbestemmelsen

Solidaritetsbestemmelsen i Lissabontraktaten[32] indfører en retlig forpligtelse for EU og dets medlemsstater til at bistå hinanden, når en medlemsstat er udsat for et terrorangreb eller en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe. EU sigter via gennemførelsen af denne bestemmelse mod at være bedre organiseret og mere effektiv i forbindelse med kriseforvaltning, både hvad angår forebyggelse af kriser og reaktionen herpå. På grundlag af et tværgående forslag fra Kommissionen og Den Høje Repræsentant – som skal fremlægges i 2011 – vil EU's kollektive opgave være at **gennemføre solidaritetsbestemmelsen i praksis**.

Foranstaltning 2: En strategi, der dækker alle former for trusler og risikovurdering

Kommissionen vil ved udgangen af 2010 sammen med medlemsstaterne udvikle en EU-**risikovurdering** og afstikke retningslinjer for katastrofeforvaltning baseret på en strategi, der omfatter mange farer og risici, og som i princippet omfatter alle naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. Ved udgangen af 2011 bør medlemsstaterne fastlægge en national strategi for risikostyring, herunder risikoanalyser. På det grundlag vil Kommissionen ved udgangen af 2012 udarbejde en oversigt på tværs af sektorer af de største naturlige og menneskeskabte risici, EU kan komme til at stå over for fremover[33]. Derudover vil Kommissionens initiativ vedrørende sundhedssikkerhed, der er planlagt i 2011, være med til at øge koordineringen af EU's risikostyring og styrke de eksisterende strukturer og mekanismer på folkesundhedsområdet.

---

32 EUF-traktatens artikel 222.

33 Rådets konklusioner om en fællesskabsramme for katastrofeforebyggelse i EU, november 2009.

Hvad angår **trusselsvurderinger**, vil Kommissionen støtte bestræbelserne for at forbedre den gensidige forståelse af forskellige definitioner af trusselsniveauer og forbedre kommunikationen, når der sker ændringer i disse niveauer. Medlemsstaterne opfordres til inden 2012 at fremlægge deres egne trusselsvurderinger af terrorisme og andre ondsindede trusler. Fra 2013 vil Kommissionen sammen med EU's antiterrorkoordinator og medlemsstaterne på grundlag af nationale vurderinger udarbejde regelmæssige oversigter over de aktuelle trusler.

EU bør inden 2014 fastlægge en sammenhængende **risikostyringspolitik**, der knytter trusler og risikovurderinger til beslutningsprocessen.

Foranstaltning 3: Sammenkobling af forskellige situationsovervågningscentre

En forudsætning for en effektiv og koordineret reaktion på kriser er, at det er muligt hurtigt at få et samlet og præcist overblik over situationen. Det er nødvendigt at trække oplysninger om en situation inden for eller uden for EU ud af alle relevante kilder og at analysere, vurdere og dele dem med medlemsstaterne og de operationelle og politiske tjenester i EU-institutionerne. Ved hjælp af fuldt sikrede faciliteter i netværk, det rigtige udstyr og ordentligt uddannet personale kan EU **fastlægge en integreret strategi baseret på en fælles og delt vurdering af en krisesituation**.

Kommissionen vil på grundlag af den eksisterende kapacitet og ekspertise i 2010 styrke forbindelsen mellem sektorspecifikke systemer for tidlig varsling og krisesamarbejdsmekanismer[34], herunder inden for sundhed, civilforsvar, overvågning af nukleare risici og terrorisme og gøre brug af EU-ledede operationelle programmer. Disse ordninger vil hjælpe med til at forbedre forbindelsen mellem EU-agenturer og EU-Udenrigstjenesten, herunder situationscentret, og gøre det muligt i højere grad at udveksle oplysninger og om nødvendigt fælles EU-trussels- og risikovurderingsrapporter.

En effektiv koordinering mellem EU-institutioner, -organer og –agenturer kræver en sammenhængende generel ramme for beskyttelse af klassificerede oplysninger. Kommissionen har derfor til hensigt at fremsætte forslag med henblik på at tage fat på dette område i 2011.

Foranstaltning 4: Udvikle en europæisk katastrofeberedskabskapacitet

EU bør være i stand til at reagere på katastrofer både inden for og uden for EU. Erfaringerne fra tidligere begivenheder viser, at der er plads til yderligere forbedringer, hvad angår den hast, hvormed foranstaltningerne iværksættes, og deres hensigtsmæssighed, den operationelle og politiske koordinering og synligheden af EU's reaktion på katastrofer internt og eksternt.

EU bør i overensstemmelse med den nyligt vedtagne strategi for katastrofeberedskabet[35] i EU **oprette en EU-katastrofeberedskabskapacitet**, der er baseret på ressourcer, som medlemsstaterne har bevilget på forhånd, og nødplaner, der er vedtaget på forhånd. Effektiviteten og omkostningseffektiviteten bør forbedres gennem fælles logistik og enklere og stærkere ordninger for sammenlægning og samfinansiering af transportressourcer.

---

34 Kommissionen vil fortsat anvende og yderligere udvikle ARGUS - se KOM(2005) 662 - og tilknyttede procedurer for kriser, der går på tværs af mange sektorer, samt koordineringen på tværs af alle Kommissionens tjenester.

35 Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle (KOM(2010) 600).

Lovgivningsforslagene vil blive fremsat i 2011 med henblik på at gennemføre de vigtigste forslag.

3. GENNEMFØRELSE AF STRATEGIEN

Det er EU-institutionerne, medlemsstaterne og EU-agenturerne, der i fællesskab har ansvaret for gennemførelsen af den interne sikkerhedsstrategi i praksis. Det kræves, at der opnås enighed med Rådet og Kommissionen i tæt samarbejde med EU-Udenrigstjenesten om, hvordan strategien skal gennemføres med klare roller og ansvarsområder, således at der gøres fremskridt hen imod at nå de strategiske målsætninger. Kommissionen vil navnlig støtte aktiviteterne i Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI) for at sikre, at det operationelle samarbejde fremmes og styrkes, og at det gøres lettere at koordinere medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats[36].

Gennemførelse

Prioriteringerne skal afspejles i den operationelle planlægning i både EU-agenturerne, medlemsstaterne og Kommissionens arbejdsprogrammer. Kommissionen vil sikre, at sikkerhedsrelaterede aktiviteter, herunder sikkerhedsforskning, erhvervspolitik og projekter under EU's interne sikkerhedsrelaterede finansieringsprogrammer er kohærente med de strategiske målsætninger. Sikkerhedsforskningen vil fortsat blive finansieret via det flerårige forsknings- og udviklingsrammeprogram. For at sikre en vellykket gennemførelse vil Kommissionen oprette en intern arbejdsgruppe. EU-Udenrigstjenesten vil blive opfordret til at deltage for at sikre sammenhængen med den bredere europæiske sikkerhedsstrategi og udnytte synergierne mellem interne og eksterne politikker, herunder risiko- og trusselsvurderinger. COSI og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité bør med samme formål arbejde sammen og mødes regelmæssigt.

Den finansiering fra EU, der kan blive nødvendig i tidsrummet 2011-2013, vil blive stillet til rådighed under de nuværende lofter for den flerårige finansielle ramme. For tidsrummet efter 2013 vil der blive set nærmere på finansieringen af den indre sikkerhed i forbindelse med drøftelserne i hele Kommissionen om alle de forslag, der skal fremsættes i det tidsrum. Kommissionen vil som part i disse drøftelser overveje mulighederne for at etablere en fond for intern sikkerhed.

Kontrol og evaluering

Kommissionen vil sammen med Rådet kontrollere de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af den indre sikkerhedsstrategi i praksis. Den vil udarbejde en årsrapport til Europa-Parlamentet og Rådet om strategien på grundlag af bidrag fra medlemsstaterne og EU-agenturerne og ved i videst muligt omfang at anvende de eksisterende rapporteringsmekanismer. I årsrapporten vil de vigtigste fremskridt, hvad angår hver af de strategiske målsætninger, blive fremhævet, idet det vurderes, om foranstaltningerne på EU- eller medlemsstatsplan har været effektive. Kommissionen vil om nødvendigt fremsætte henstillinger. Årsrapporten vil desuden indeholde et bilag, hvori situationen med hensyn til

[36] EUF-traktatens artikel 71. Se også Rådets afgørelse af 25. februar 2010 om nedsættelse af Den Stående Komité for Det Operationelle Samarbejde om Den Indre Sikkerhed.

den interne sikkerhed beskrives. Det vil blive udarbejdet af Kommissionen med støtte fra de relevante agenturers bidrag. Rapporten kan danne grundlag for Europa-Parlamentets og Rådets drøftelser hvert år af den interne sikkerhed.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Vores verden er i forandring, og det er de trusler og udfordringer, der omgiver os, også. Den Europæiske Unions reaktion bør på tilsvarende vis udvikles. Ved at arbejde sammen om at gennemføre de foranstaltninger, der er skitseret i denne strategi, er vi på rette vej. Samtidig er det uundgåeligt, at uanset hvor stærke og velforberedte vi er, er det aldrig muligt fuldstændigt at eliminere alle trusler. Det er derfor, det er så meget desto vigtigere, at vi optrapper indsatsen.

Med Lissabontraktaten som ny retlig ramme bør den interne sikkerhedsstrategi i praksis blive den fælles dagsorden for EU de kommende fire år. Om den bliver vellykket afhænger af den kombinerede indsats, alle aktører i EU gør, men også af samarbejdet med verden udenfor. Kun ved at gå sammen og arbejde sammen om at gennemføre denne strategi kan medlemsstaterne, EU-institutionerne og EU-organer og -agenturer reelt sikre en koordineret reaktion på EU-plan på vor tids sikkerhedstrusler.

Bilag: Oversigt over målsætninger og foranstaltninger

DEN INTERNE SIKKERHEDSSTRATEGI

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	**ANSVARLIGE**	**FRIST**
MÅLSÆTNING 1: Svække internationale kriminelle netværk		
Foranstaltning 1: Indkredse og nedbryde kriminelle netværk		
Forslag om anvendelsen af PNR-oplysninger i EU	KOM[37]	2011
Mulig revidering af EU's forskrifter vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge for at kunne identificere ejerne af virksomheder og truster	KOM	2013
Retningslinjer for anvendelsen af registre over bankkonti for at spore bevægelser i midler, der stammer fra kriminelle aktiviteter	KOM	2012
Strategi for indsamling, analyse og udveksling af oplysninger om kriminelle finansielle transaktioner, bl.a. uddannelse	KOM sammen med MS og CEPOL	2012

[37] Forkortelser: Europa-Kommissionen (KOM), medlemsstaterne (MS), Det Europæiske Politiakademi (CEPOL), Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (MAOC-N), Centre de coordination pour la lutte antidrogue en Méditérranée (CECLAD-M), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (HR).

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	ANSVARLIGE	FRIST
Større brug af de fælles efterforskningshold, der oprettes med kort varsel	MS sammen med KOM, Europol og Eurojust	Iværk-sat
Foranstaltning 2: Beskytte økonomien mod kriminel infiltration		
Forslag om overvågning af og bistand til medlemsstaternes indsats til bekæmpelse af korruption	KOM	2011
Oprettelse af et netværk af nationale kontaktpunkter for offentlige organer og tilsynsorganer	KOM sammen med MS	2011
Foranstaltninger for at styrke den intellektuelle ejendomsret og bekæmpe salget af forfalskede varer på internettet	MS og KOM	Iværk-sat
Foranstaltning 3: Konfiskere udbyttet af kriminelle aktiviteter		
Forslag om kendelser om konfiskation hos tredjepart, kendelser om udvidet konfiskation og kendelser om konfiskation, der er afsagt, uden at det sker på grundlag af domfældelse	KOM	2011
Oprettelse af effektive kontorer for inddrivelse af aktiver og indførelse af de nødvendige ordninger for forvaltning af aktiver	MS	2014
Fælles indikatorer for evaluering af resultaterne i kontorerne for inddrivelse af aktiver og retningslinjer med henblik på at forhindre kriminelle i igen at få fat i konfiskerede aktiver	KOM	2013

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	ANSVARLIGE	FRIST
MÅLSÆTNING 2: Forebygge terrorisme og tage fat på problemet med radikalisering og rekruttering		
Foranstaltning 1: Inddragelse af befolkningen for at forhindre radikalisering og rekruttering		
Oprettelse af et EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikalisering med et onlineforum og konferencer i hele EU. Støtte til civilsamfundet, når det udstiller, oversætter og gør op med voldelig ekstremistisk propaganda på internettet	KOM sammen med Regionsudvalget	2011
Ministerkonference om forebyggelse af radikalisering og rekruttering	KOM	2012
Håndbog om forebyggelse af radikalisering og opdæmning for rekrutteringen samt om at få involverede til at opgive terrorisme og blive resocialiseret	KOM	2013-14
Foranstaltning 2: Afskære terroristernes adgang til finansiering og materiel og følge deres transaktioner		
Ramme for indefrysning af terroristers aktiver	KOM	2011
Gennemførelse af handlingsplaner for at forhindre adgang til sprængstoffer og kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare stoffer	MS	Iværk-sat
Strategi for EU for at udtrække og analysere oplysninger om finansielle transaktioner	KOM	2011
Foranstaltning 3 Beskytte transportvejene		
Meddelelse om transportsikkerhedspolitikken	KOM	2011

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	ANSVARLIGE	FRIST
MÅLSÆTNING 3: Øge sikkerhedsniveauet for borgere og virksomheder i cyberspace		
Foranstaltning 1: Opbygge kapacitet inden for retshåndhævelse og retsvæsenet		
Oprettelse af et EU-center for it-kriminalitet	Genstand for KOM's feasibility-undersøgelse i 2011	2013
Udvikling af kapaciteten til at efterforske og retsforfølge it-kriminalitet	MS sammen med CEPOL, Europol og Eurojust	2013
Foranstaltning 2: Arbejde sammen med erhvervslivet for aktivere og beskytte borgerne		
Indførelse af ordninger for rapportering af tilfælde af it-kriminalitet og rådgivning til borgerne om internetsikkerhed og it-kriminalitet	MS, KOM, Europol, ENISA og den private sektor	Iværk-sat
Retningslinjer for samarbejdet om tackling af problemet med ulovligt indhold på internettet	KOM med MS og den private sektor	2011
Foranstaltning 3: Forbedre kapaciteten til at tackle internetangreb		
Oprettelse af et netværk af it-udrykningshold (Computer Emergency Response Teams (CERT)) i hver medlemsstat og et for EU-institutionerne samt udarbejdelse af nationale beredskabsplaner og regelmæssige øvelser til afværgelse af it-angreb og datagendannelse	MS og EU-institutionerne sammen med ENISA	2012

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	ANSVARLIGE	FRIST
Oprettelse af et europæisk informationsudvekslings- og varslingssystem (EISAS)	MS sammen med COM og ENISA	2013
MÅLSÆTNING 4: Styrke sikkerheden via grænseforvaltning		
Foranstaltning 1: Fuldt ud udnytte EUROSUR's potentiale		
Forslag til oprettelse af EUROSUR	KOM	2011
Et operationelt pilotprojekt ved EU's sydlige og sydvestlige grænser	COM, Frontex, Europol, MAOC-N og CeCLAD-M	2011
Foranstaltning 2: Øge Frontex' bidrag ved de ydre grænser		
Fælles rapporter om menneskehandel, menneskesmugling og smugling af ulovlige varer på grundlag af fælles operationer	KOM sammen med Frontex og Europol	2011
Foranstaltning 3: Fælles risikoforvaltning for varers passage af de ydre grænser		
Initiativer for at forbedre mulighederne for risikoanalyse og målretning af foranstaltninger	KOM	2011
Foranstaltning 4: Forbedre samarbejdet mellem agenturer på nationalt plan		

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	ANSVARLIGE	FRIST
Udvikling af fælles nationale risikoanalyser, der involverer politi, grænsevagter og toldmyndigheder for at finde frem til kritiske punkter ved de ydre grænser	MS	2011
Forslag til forbedring af koordineringen af den kontrol ved grænserne, som forskellige myndigheder udfører	KOM	2012
Fastsættelse af minimumsstandarder og bedste praksis for samarbejdet mellem agenturer	COM, Europol, Frontex, EASO	2014

MÅLSÆTNING 5: Øge EU's modstandskraft over for kriser og katastrofer		
Foranstaltning 1: Fuldt ud udnytte solidaritetsbestemmelsen		
Forslag vedrørende gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen	COM/HR	2011
Foranstaltning 2: En strategi, der dækker alle former for trusler og risikovurdering		
Risikovurdering og afstikning af retningslinjer for katastrofeforvaltning	KOM sammen med MS	2010
Nationale strategier for risikostyring	MS	2011-12
Oversigt på tværs af sektorer over mulige fremtidige naturlige og menneskeskabte risici	KOM	2012
Forslag vedrørende sundhedstrusler	KOM	2011

MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER	ANSVARLIGE	FRIST
Regelmæssige oversigter over de aktuelle trusler	KOM sammen med MS og CTC	2013
Udarbejdelse af en sammenhængende risikostyringspolitik	KOM sammen med MS	2014
Foranstaltning 3: Sammenkobling af forskellige situationsovervågningscentre		
Styrke forbindelsen mellem sektorspecifikke systemer for tidlig varsling og krisesamarbejdsmekanismer	KOM	2012
Forslag til en sammenhængende generel ramme for beskyttelse af klassificerede oplysninger	KOM	2011
Foranstaltning 4: Udvikle en europæisk katastrofeberedskabskapacitet i tilfælde af katastrofer		
Forslag vedrørende udvikling af en europæisk katastrofeberedskabskapacitet	KOM	2011